

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันการเลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงในเชิงพาณิชย์ ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรในการผลิตสูง ทั้งในด้านอาหาร ยารักษาโรค และมีการนำเข้าพันธุ์สุกรจากต่างประเทศ จึงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเลี้ยง และควบคุมสิ่งแวดล้อมในโรงเรือน เพื่อให้มีศักยภาพการผลิตสูงสุด รวมทั้งวัตถุดิบอาหารที่แพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการเลี้ยงสุกรสูงขึ้น และยังมีความเสี่ยงจากโรคต่างๆ มากขึ้นด้วย นอกจากนี้ การทำฟาร์มสุกรยังต้องอยู่ในระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ทำให้เกษตรกรรายย่อยไม่สามารถแข่งขันด้านประสิทธิภาพการผลิต และการจัดการตามมาตรฐานฟาร์มได้ เนื่องจากต้องมีการลงทุนในปัจจัยด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น อีกทั้งปัญหาด้านการจัดการของเสียจากฟาร์มสุกร ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องกลิ่น น้ำเสีย แมลงวัน รวมทั้งโรคและพยาธิต่างๆ การเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถทำให้เกษตรกรรายย่อยสามารถเลี้ยงและผลิตสุกรที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดได้ Gold (2005) รายงานว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา มีสุกรได้รับการจดทะเบียนเป็นการเลี้ยงในรูปแบบอินทรีย์จำนวน 3,100 ตัว ในปี 2001 ซึ่งมูลค่าของสินค้าทางการเกษตรเป็น เนื้อ นม ไข่ ที่ได้จากการเลี้ยงในลักษณะที่เรียกว่าชีวภาพเพิ่มสูงขึ้น 23.4 % มูลค่า 10.38 พันเหรียญในปี 2003

การเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติตามแนวทาง ฮาน คิว โช (Han Kyu Cho) หรือการเลี้ยงแบบหมูหลุมเป็นการเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติที่ได้รับจากการถ่ายทอดมาจากประเทศเกาหลี โดยทำการผลิตอย่างพอเพียง ยึดหลักธรรมชาติในการเลี้ยงสุกร และให้มีการแลกเปลี่ยนหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายภายในชุมชน การเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติจึงเป็นการผลิตสุกรที่ไม่ใช้สารเคมี จึงไม่มีผลกระทบจากสารตกค้างต่อสิ่งแวดล้อม และปลอดภัยต่อผู้บริโภคโดยมีวิธีการเลี้ยงสุกรที่เน้นการใช้จุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ ทำให้สุกรมีความต้านทานโรค อัตราการแลกเนื้อสูง มีไขมันน้อย ไม่มีกลิ่นเหม็นรบกวนและยังสามารถใช้พื้นที่คอกเป็นปุ๋ยชีวภาพซึ่งมีคุณภาพดี หมูหลุมจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรรายย่อย ทำให้เกษตรกรมีรายได้ดีขึ้น และเป็นการเลี้ยงแบบเกษตรพอเพียง การเลี้ยงหมูหลุมจึงได้รับการสนใจ และมีการส่งเสริมให้เลี้ยงในเกษตรกรรายย่อย และเกษตรกรในพื้นที่สูงอย่างกว้างขวาง ซึ่งประสิทธิภาพของการผลิตสุกรแบบเกษตรธรรมชาติ

อาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของพันธุ์สุกร รวมทั้งในด้านพืชผักที่นำมาใช้เป็นอาหาร และประเภทของจุลินทรีย์ต่างๆ ที่นำมาใช้ (กรมปศุสัตว์, 2550) นอกจากนี้ชนิดของอาหาร การจัดการ และสภาพแวดล้อม ตลอดจนการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ส่วนใหญ่การเลี้ยงหมูหลุมในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน จึงได้มีการร่างมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสินค้าอินทรีย์ในต่างประเทศ เพื่อให้สามารถส่งออกได้ในอนาคต โดยอาศัยหลักการของการผลิตสุกรอินทรีย์ซึ่งมีข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น ที่มาของสุกรอินทรีย์ โรงเรือนและพื้นคอก อาหารสุกรที่ได้มาจากการผลิตพืชอินทรีย์ การสุขาภิบาลและการป้องกันโรคโดยใช้สมุนไพร เป็นต้น ทำให้การผลิตสุกรอินทรีย์ในปัจจุบันยังไม่เป็นการผลิตที่เต็มรูปแบบตามมาตรฐานปศุสัตว์อินทรีย์ การศึกษาวิจัยเชิงลึกในด้านประสิทธิภาพการผลิตของสุกรในระบบเกษตรธรรมชาติ จึงเป็นการศึกษาข้อมูลเพื่อสนับสนุนองค์ความรู้การเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติ และสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมเกษตรกรในแต่ละท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และยังได้ข้อมูลสนับสนุนการผลิตสุกรที่สะอาด ปลอดภัยทั้งแก่ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการผลิตของสุกรลูกผสมสามสายพันธุ์ (ดูรอก × ตาร์จ ไวท์ × แกลนด์เรซ) ที่เลี้ยงในระบบเกษตรธรรมชาติตามแนวทาง ฮาน คิว โช
- 2) เพื่อประเมินสุขภาพของสุกรที่เลี้ยงในระบบเกษตรธรรมชาติตามแนวทาง ฮาน คิว โช
- 3) เพื่อศึกษาคุณสมบัติทางเคมี และชีวภาพของพื้นคอกสุกร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ข้อมูลประสิทธิภาพการผลิต ของสุกรที่เลี้ยงในระบบเกษตรธรรมชาติ ตามแนวทาง ฮาน คิว โช เพื่อช่วยให้เกษตรกรวางแผนการผลิตได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปส่งเสริมการผลิตสุกรในระบบเกษตรธรรมชาติ ในพื้นที่ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
- 2) ทราบถึงผลของการเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติต่อสุขภาพของสุกรรวมทั้งความปลอดภัยของผลผลิตจากการเลี้ยงสุกรแบบเกษตรธรรมชาติ
- 3) ทราบคุณสมบัติของพื้นคอกจากการเลี้ยงสุกรแบบธรรมชาติเพื่อพัฒนาในการนำไปใช้เป็นปุ๋ยชีวภาพได้อย่างเหมาะสม